
"Poetyka twórczości Czesława Miłosza".

Biuletyn Polonistyczny 26/4 (90), 68-70

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wcześnieobarokowych form literackich o tematyce religijnej. Analizując twórczość Sępa-Szarzyńskiego, Grabowieckiego, Grochowskiego, Miaskowskiego, przedstawił złożony proces konwencjonalizacji poezji metafizycznej i wykształcenia się modelu poezji dewocyjnej, która wielkie pytania i dylematy światopoglądowe ujmowała już raczej jako "zdanie zasłyszane", nieledwie stereotypy.

Krótkiego podsumowania konferencji dokonał prof. J. Pelc. Omówił bogactwo zagadnień, poruszanych zarówno w referatach, jak i dyskusjach, w których uczestniczyli m.in. prof. prof. K. Górski i T. Ulewicz, niewątpliwe osiągnięcia i ważne ustalenia, choć częściej stawiano pytania niż udzielano na nie odpowiedzi. Prof. Pelc podkreślił też znaczenie, jakie w tego typu spotkaniach ma udział przedstawicieli innych dyscyplin, zwłaszcza historyków i historyków sztuki. Obrady zamknęła doc. dr hab. B. Otwinowska, która podziękowała wszystkim uczestnikom konferencji za obecność i twórczą współpracę.

Opracowanie zespołowe

"POETYKA TWÓRCZOŚCI CZESŁAWA MIŁOSZA"

W dniach 16 i 17 listopada 1982 r. odbyła się w Instytucie Badań Literackich PAN konferencja naukowa poświęcona twórczości Czesława Miłosza. Konferencję zorganizowała Pracownia Poetyki Historycznej. Wygłoszono następujące referaty:

- ks. Janusz F r a n k o w e k i: Kilka uwag nt. przekładów Czesława Miłosza z Pisma Świętego;
- Zygmunt K u b i a k: Kilka uwag o biblijnych przekła-

dach Czesława Miłosza z greckiego;

- Jan B ł o Ń s k i: Próba uchwycenia konwencji stylizacyjnych na przykładzie zdania "Pan da siłę swojemu ludowi";

- Stanisław B a l b u s: Wiersz Miłosza wobec systemów wersyfikacji polskiej;

- Michał G ł o w i Ń s k i: "Przedmieście" Czesława Miłosza. Próba interpretacji;

- Marian S t a l a: Poza "Ziemią Ulro". ("Świat. Poema naiwne");

- Tomasz B u r e k: Miłoz - Camus - Brzozowski. Punkty przecięcia;

- Marcin K r ó l: Połakość Miłosza;

- Marek Z a l e s k i: "Awangardiści raczej się mylili...";

- Zdzisław Ł a p i Ń s k i: Spotkania autorkie;

- Włodzimierz B o l e c k i: Proza Miłosza.

Główne zadanie, jakie podjęli uczestnicy konferencji, polegało na zastosowaniu narzędzi z zakresu poetyki i historii literatury do twórczości ujmowanej najczęściej w sposób eseistyczny i krytycznoliteracki. Wprawdzie była to już trzecia sesja miłoszowska o ambicjach badawczych (pierwsza odbyła się w Instytucie jeszcze w grudniu 1980, następna w Uniwersytecie Jagiellońskim w czerwcu 1981) - jednak ze względu na rozległość i zróżnicowanie materiału. jakiego dostarcza dzieło Miłosza, nie można tu było oczekiwać jakichkolwiek eynitez. Zebrany przedstawiono natomiast interpretacje poszczególnych utworów poetyckich (Głowiński i Stala) oraz powieściowych (Bolecki). Dokonano ogólnej charakterystyki przekładów biblijnych zarówno od strony oceny filologicznej (ks. Frankowski), jak i Miłoszowskiej filozofii języka i kultury (Kubiak). Błoński

analizował fragament przekładu Miłozosa pod kątem jego stylistycznej odrębności na tle tradycji translatorskiej. Balbusz zrekonstruował wielość systemów weryfikacyjnych wpisanych w niemal każdy utwór poety, a Łapiński przedstawił rozwój koncepcji czytelnika zawartej w wierszach Miłozosa. Zaleski mówił o estetyce awangardy jako ważnym tle jednej z faz twórczości autora "Doliny Isy". Uzupełnieniem problematyki ściśle literackiej były dwa referaty z zakresu historii idei. W jednym z nich przedstawiono stosunek Miłozosa do pojęcia "naród" (Król), w drugim (Burek) zestawiono światopoglądy trzech pisarzy (Miłozos - Brzozowski - Camus) jako charakterystyczne przykłady intelektualnych wyborów XX wieku.

Materiały z konferencji rozszerzone o inne artykuły ukazą się drukiem.

b.ł.

"POLSKA KRYTYKA TEATRALNA W LATACH 1945-1981"

W dniach 16-18 listopada 1982 r. odbyła się w Katowicach ogólnopolska konferencja naukowa poświęcona problemom powojennej krytyki teatralnej. Było to już trzecie spotkanie z cyklu konferencji krytyczno-teatralnych organizowanych przez Zakład Wiedzy o Teatrze w Instytucie Literatury i Kultury Polskiej Uniwersytetu Śląskiego (poprzednie: Zakopane 1977, Jaszowice 1979). Ogółem wygłoszono 18 referatów.

W pierwszym dniu, który poświęcono okresowi 1945-1956, rozpatrywano cele stawiane ówczesnej krytyce i jej funkcjonowanie w nowej rzeczywistości polityczno-społecznej i teatral-